

Caminar junts en l'esperança (I)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc —per qui preguem a fi que es recuperi de la malaltia i pugui continuar servint l'Església amb tendresa i fermesa— en el missatge de la Quaresma d'enguany proposa com a tema: «Caminar junts amb esperança». Nosaltres acollim amb esperit filial i comunió fraternal la seva invitació, amb la certesa que ens ajudarà a una conversió autèntica que ens encamini a compartir amb més intensitat la vida nova que brota de la mort i resurrecció de Crist.

La vida del cristià és un camí. De fet, la quarantena quaresmal ens fa presents els quaranta anys del poble d'Israel pelegrí pel desert vers la terra promesa. El desert és el lloc de la prova i també del creixement. El camí de la vida és com un pelegrinatge: no és un caminar per caminar, sinó fer-ho per arribar a una meta. L'Any Sant ens convida a fer un pelegrinatge als llocs jubilar: les basíliques romanes, així com els temples designats en cada bisbat. Recordem que a la nostra diòcesi són temples jubilar, a més de la catedral, la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualada i el monestir de Santa Maria de Ripoll. La gràcia de la indulgència s'ofereix com un do en tots aquells llocs sants.

Ens hem de redescobrir com a pelegrins: venim de Déu i anem vers Ell.

Una primera crida de conversió és redescobrir-nos com a pelegrins. Existim perquè som estimats de Déu. Ell és a l'origen de la nostra vida personal. Sabem, a més, que la nostra meta és la trobada amb el Senyor. Venim de Déu i anem vers ell: aquesta és la nostra condició fonamental com a pelegrins. Ens diu el Papa: «Com em deixo interpel·lar per aquesta condició? ¿Estic realment en camí, o una mica paralitzat, estàtic, amb por i falta d'esperança, o

satisfet en la meua zona de confort?» I concreta encara més: «Busco camins d'alliberament de les situacions de pecat i de falta de dignitat?»

La Quaresma és el temps propici per a posar-nos al davant del que ens esclavitzava, a la llum de la Paraula i amb un cor humil que demana la força de l'Esperit per a emprendre el camí de la llibertat. Aquest camí no és pas fàcil; requereix el coratge d'afrontar la veritat i confiar en Déu. Francesc, papa, ens convida a mirar els migrants, germans nostres que fugen de situacions de misèria o de violència, buscant una vida millor per a ells i els seus éssers estimats. Hem de reconèixer el seu esforç i la seva lluita per la llibertat i la dignitat. I nosaltres, ¿continuem a la «zona de confort» sense caminar vers la llibertat, abandonant el pecat que ens esclavitzava?

